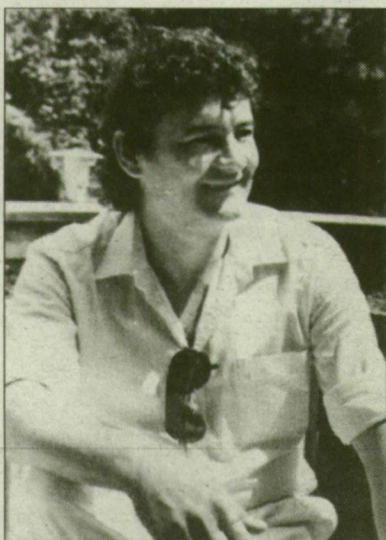


■ Bezárt a Szünet-Színház Játék a sötétben - itthoni vendégekkel

Az Osborne-nal 1956-ban induló *Angry Young Men* (dühös fiatalok) generációjához sorolt, liverpooli születésű *Peter Shaffer* 1965-ben írta a *Black Comedy* című színművet. Nálunk a szerző az *Amadeus* és a - *Göncz Árpád* által fordított - *Equus* című darabjai révén ismert elsősorban, de egyfelvonásait (*Ki megy a nő után? Ki után megy a nő?*) is gyakran előveszik a színházak. A *Black Comedy* általában *Játék a sötétben* címmel - ugyancsak sűrűn - kerül színpadra Magyarországon. (Szegeden is ment, *Angyal Mária* rendezésében.)

A *Black Comedy* jó színdarab - rettentő nehéz megcsinálni. Színészcentrikus mű: tág teret enged a játékörnek, tele van olyan helyzetekkel, amelyek önmagukban komikusak, sok szellemes szövegrésszel ajándékozza meg a játszó személyeket. És a közönséget persze, feltéve, ha a közvetítő professzionális teljesítményt adnak. „Duplafenek” komikuma abban van, hogy a látzólag konszolidáció egzisztenciájú (középosztálybeli) és érzelmi helyzetű szereplőkről a játék során lehátoldik a konszolidáció máza, kiderül, hogy a király meztelen, semmi nem úgy van, ahogy látszik, valamennyi szereplő esendő és sebezhető, mint mi mindannyian; plusz a helyzetkomikum, ami abból adódik, hogy egy rövidzárlat következtében kiműlnak a fények a főszereplő szobrászművész lakásában, s a színészeknek végig úgy kell játszani, mintha töksötét lenne.



A színész-rendező, aki hazajött:
Farkas Ignác. (Fotó: Somogyi Károlyné)

A Nyári Szünet-Színház idei utolsó saját produkciója - a hőség dacára - háromszor ment teltház előtt a Kamaraszínházban; a legutóbb a hétfői utolsó esten voltak, látszott, futótűzként terjedt a hír, hogy itt valami könnyed-jó nyári szórakozásról van szó. A zsúfolt ház a hóguta környékén is vevő volt minden poénra és hálás valamennyi rendezői-színészi telitalálatért. Szinte éhesek „a népek” az effajta könnyed-szellemes, tragikomédiába hajló vígjátékra - ezért gondolom, hogy ropant kevés ez a három előadás. Meglehetősen gazdátalan is lenne nem folytatni - mondjuk az őszi szezon nyitó kamaraszínházi programként. Végére a Szegedi Nemzeti Színház és a most bezárt Nyári Szünet-Színház együttműködésének

is köszönhető, hogy létrejött a produkció. Az ezúttal producerként megnyilvánuló *Bicskey Lukács*, a szegedi színház művésze, a Szünet-Színház kitálója és menedzsere ugyan vendégeket hívott, de csupa „itthoni figurát”.

Farkas Ignácot rendezőnek; ő az a szegedi születésű, diákkori - széchenyi gimnazista - színjátszóból és szegedi segédszínészkezdésből gyorsan „fel-”, a Ruszt-időkből és nyfregyházi évek után most ismét Zalaegerszegen játszó színművész, aki fiatalon a mesterséget tanítja színháza stúdiósainak és rendezői vizsgaelőadásait. Jó tíz éve benne volt - *Barta Mária-val*, *Máriáss Józseffel* - abban a fesztiválynerves *Ruszt József* rendezésében, amelyet *Húsvét* címmel adtak (*Babel Lovashadseregének* adaptációja). A *Verebes István* rendezte Shakespeare-variációban (*Sok hűhó semmiért*) fergeteges Benedek formált, énekes-színészi teljesítmények vannak mögötte (*Popfesztivál*, *La Mancha lovagja*), volt *Kakuk Marci*, címszereplő a *Mario és a varázsló*ban, George az *Egerek és emberekben*, *Ivo Krobot* nyfregyházi Hrabal rendezésében (*Ófelsége pincére*) három szerepben játszott. A

felsorolás persze korántsem teljes. Eddig három gyerekdarabot rendezett, szeptemberben *Hamupipóke*-bemutatója lesz Egerszegen és egy szuperszerep, *McMurphy* várja (*Száll a kakuk fészke*).

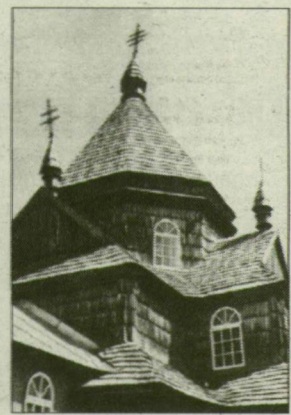
A nem teljesen kompakt - nyári - színházi körülmények között élvezhető, szórakoztató előadást produkált választott színésztársaival: szintén Szegedről elszármazott volt osztály- és főiskolástársát, az éppen Sopronba szerződött *Incze Józsefet* hívta a főszerepre (*Brindley*), aki árnyalt, sokszínű, hiteles figurát formázott. Úgy tetszik, *Högye Zsuzsán* (Miss Furnival) ezen a színpadon elég csak megjelenni - zúg a taps; légköre van, ellenállhatatlanul őszinte gesztusai. *Sinka Károly* mindig megbízható, ezredese most is a helyén. *Jakab Tamás* el-elvétí ugyan a néhez váltásokat (komédia? tragikomédia? tragédia?), de itt neki is hinterlandja van. *Kara Tünde* elfogadhatja *Carollját*, *Dobó Alexandra* kevéssé *Cleáját*; *Somló Gábor* kicsit későn eszmélt a *meleg* valóságra, *Csikós Gábor* önfeláldozóan vállalt apró szerepet. Van csiszolnivaló a játékon - mégis valódi színház áll össze, felszabadító szórakozás.

Reméljük, mint fent, hogy folytat. Kíváncsiak az egész Szünet-Színházra - jövőre. Mert annyira kellemes ez a már-már túlszordult kulturális-művészeti kínálat így nyaranta ebben a városban - ebben a minden szempontból szegényedő országnyi közegben -, annyira jó érzés az emiatti lokálpatrióta büszkeség, hogy nem szívesen hagyják magukat (és az idejárt vendégeket) megfosztani tőle.

Sulyok Erzsébet



Reklám a rengetegben. (Fotó: Gyenes Kálmán)



Ruszin templom

■ Kárpátaljai mozaik „Ki a Tisza vizét issza”

Ukrajnában nem ismerik a műemlékvédelmet. A valaha gyönyörűsége gerényi templom tizenharmadik században felhúzott falait, néhány évtizeddel ezelőtt, harány színekkel felkent szék-kék „diszítik”. A főoltár előterében alumínium táblán zseblámpaizzóból kiarakott felirat éktelenkedik. (Este nyilván még világít is!) A szintén hét évszázada épült csetneki templom belsejét a hatvanas években hengerelhették le az akkoriban mifelénk is divatos mintával. Fából ácsolt harangtornyára (talán a galambok fészekrakását segítő?) szorgos kezek farostlemezeket erősítettek. Kár. Még szerencse, hogy a Nyírségben, utunk elején, láthatunk a csarodai templomot, ami unokatestvére az előbb említetteknek, de ennek ezredeleji freskóit gyönyörűn helyreállították.

Errefelé nem divatos a reformkonyha sem. Utunkon jócskán megemelkedhetett a csapat koleszterinszintje. Beregszászon végre kedvünkre való vacsorát kaptunk (talán, mert előre jeleztük, ha lehet, ne zsírosat főzzenek, inkább zöldeket ennének...), legnagyobb örömünkre, egy halom káposztasalátát szervíroztak a finom flekken mellé. A gimnázium kollégiumában az ágynemű hófehér és ropogós, a pokrócokon holland

származásra utaló feliratot fedezek föl. A kapunál csősz őrökdi (meglepődve tapasztaljuk, hogy láncsal fel szerelt ütlek társaságában). Pedig az idegennek este a ki-világítatlan utcák egyáltalán nem tűnnek félelmetesnek. A szomszéd bárban beregszászi „Las-Vegas hangulat” uralkodik, és méregdrágán mérik a kólát. (A sör sokkal olcsóbb.) E városból végre haza tudok telefonálni, első hely, ahol kirozár működik.

Körösmezőn a katolikus paplakban várak bennünkből. Fiaink és lányaink a templomkertben hangos focizással verik föl az esti mise utáni csendet. Vizet az esti fogmosáshoz az udvari ciszternából vödöröz föl a templomszolgá. A hálózatkokat a kultúrterem padlójára terítjük le, a lányok a színpadon, a fiúk a „nézőtér” hajtják álmorra a fejüket. A másnapi túrához kell is az erő, a Tisza forrása igen magasan van. Saját buszunkat „otthonhagyjuk”, a táborparancsnok, Hajdu Géza egy terepjárót bérel a szomszéd Tónitól. A valaha katonazöldre festett ormótlan, fapados dobozt dugig megtölti kis csapatunk. Kísérőnk büntetése: végig kell hallgatniuk az István, a király „zártkörű előadását”. Huppanóról huppanóra döcögve fogy az út, nyelvharapó ritmusban zeng az ének

és a „Mit képzél Koppány?” A pihenőre fölérve jólesik a fél méternél is keskenyebb Tiszában megmeríteni bög-reinket. Aki Szegednél látja az alföldi síkon elterpeszkedő szőke folyót, nem hiszi el, hogy vize pár száz kilométerrel „feljebb” hideg és kristálytisza. Utunk során a Tisza eddig a fürdőszobát jelentette, itt, az eredetnél nagyobbokat kortyolunk vizéből. A patak környékén a flóra szinte érintetlen. Az itt pompázó virágok nálunk májusban nyílnak. A gyerekek sőt, szedret és vad szamócát is fölfedeznek. Az aprócska ponpon-fenyők bizonyára a lehullott tobozok kipergő magjából keltek. A lapulevél akkora, hogy csónakázni lehetne rajta. Afféle északi dzsungelben járunk - lenyűgöző élmény.

Mikor hazatérünk, ismerőseim első kérdése: - No, nem kaptátok el a kolerát? Találkoztatok ukrán maffiózókkal? S a kérdéseket hallgatva, pillanatok alatt meggyőződésemmé válik, hogy barátaimat jólfizetett rémhírtérítők vezették félre. De az is lehet, hogy szerencsénk volt. Vagy nem e maroknyi kalandozó magyar útját odafentről, a valamikor itt honra lelő eleink vigyázták.

Pacsika Emilia

Idén júliusban ötödik alkalommal rendezték meg Csongrádon a Plain Air Nemzetközi alkotótábor. A telep szervezője Arany Sándor, a JGYTF rajz tanszékének vezetője, a Szög-Art művészeti egyesület elnöke négy országból hívott meg festőművészeket, grafikusokat, szobrászokat. A németek közül a legtöbben

A Plain Air '95

Darmstadtból, Szeged testvérvárosából érkeztek; a csongrádi művésztelep annak idején a darmstadti művészek dél-franciaországi művésztelepének mintájára szerveződött. A csongrádi Városi Galériában augusztus 20-ig te-

kinthető meg az a tárlat, amely a Plain Air '95 V. Nemzetközi Alkotótábor résztvevőinek korábbi munkáit mutatja be, s ugyancsak itt látható az egyik művész, Bernhard Meyer önálló kiállítása is. Az alkotótelepen idén ké-

szült munkákat, képeket, szobrokat és ún. „objekt”-eket (hétköznapi tárgyakból, könnyűből, kólás- és tejdobozból készült alkotások) Szegeden láthatjuk, a dr. Boross József utca 24-ben, a Kálvária Galériában. A tárlaton kiállított művek augusztus 27-ig tekinthetők (illetve vásárolhatók) meg.

NYERŐ NÉGYES



szervezésében,

14 hetes nyereményjátékunk
fődíja: egy korfukék
RENAULT CLIO



Elektromos
ablakemelő, központi zár,
servokormány, ködlámpa stb...

Mi a teendő, hogy Ön legyen a Clio?
A Papagáj Marketben vásárláskor kapott számlát őrizze meg 1 hétig, majd küldje be augusztus 18-ig, a Sajtóház címére: Szeged, Stefánia 10. Ne feledje ráírni az Ön DM előfizetői klubkártyaszámát, vagy a Papagáj Market törzsvásárlói kártyájának számát és a jelírt: Nyerő négyes!
(A nyeremények utáni adózás a nyertesek terhelésén)

Heti plusz! Újra levásárolhatja a legmagasabb összeget, amelyet a héten a Papagáj Marketben elköltött, ha tudja a helyes választ az alábbi kérdésre. A megfejtéseket telefonon várjuk szombaton vagy vasárnap 16-18 óra között a Partiscum Rádióban. Mindkét napon a 4 leggyorsabb megfejtő kap jutalmat.

HETI KÉRDÉSÜNK:
MELYEK A SZUPER-
AKCIÓS ÁRUCIKKEK
EZEN A HÉTEN
A PAPA GÁJ MARKETBEN?

474-244

■ Újfont a 75 millióról Önkormányzati adójutalmak

Tegnap is eljuttattak szerkesztőségünkbe két közleményt annak kapcsán, hogy a szegedi városi közgyűlés döntése alapján mintegy 75 millióval jutalmaként felvenni az adóbevételekből városi dolgozókat és tisztviselőket.

Kisgazdák közleménye

A Független Kisgazdapárt megyei szervezete sajnálattal tapasztalja, hogy a Szocialista Párt jelszavai közül nemcsak a „szakértelem”, hanem a „szociális érzékenység” is csak a plakátokon és a falragaszokon látható lózung maradt.

Miközben a kormány drasztikus megszorító intézkedéseket fogantatott, a létminimum szintjére vagy az alá sodor családokat, egyedül élő nyugdíjasokat; miközben az egészségügyre, a kultúrára, az oktatásra nem jut elegendő pénz, addig az MSZP színeiben megválasztott polgármester - a szocialista és sajnálatos módon az ellenzéki pártok egyöntetű

támogatása révén módosításra nem került önkormányzati rendeletnek köszönhetően - „kénytelen” az adók behajtása után járó, „jól megérdemelt” jutalomként felvenni a tetemes summát.

A Független Kisgazdapárt azt javasolja az MSZP szegedi vezetőinek, hogy a szocialista mündér becsületét ne az újságban tett elmélkedő nyilatkozataikkal, hanem a konkrét cselekedeteikkel védjék meg, hiszen 75 milliónak van más, jobb helye a város pénztárcájában!

Pancza István
megyei elnök
országgyűlési képviselő
Molnár Róbert
sajtószerkesztő

Az előterjesztő (is) megszólal

A nyomtatott ló szája című frásuk, tapasztalatuk szerint, igencsak felkavarta a város közvéleményét.

A DM szerdai számában a pártok képviselői is kifejtették álláspontjukat. Valóban az SZDSZ már kifejtette el-

utasító állásfoglalását, azonban a nyilatkozatokhoz néhány megjegyzést szeretnék fűzni.

A polgármester úr maga sem tudta megcáfolni azt a tényt, hogy nincs rálatása ezekre a dolgokra, valamint a teljesítést önmaguk a dolgozók ellenőrzik, tehát önmaguk javadalmazásukról döntenek. Valamint ha nyilvánosságra hozza az általa felvett összeget, azt tegye december 31. után.

Más a kép. A kifizetések teljesen törvényesek, de az SZDSZ-frakció megtétele szerint roppant etikátlanak. A DM szerdai számában Kálmár képviselőtársam csodálkozik, miért vártunk eddig. Az 1992. decemberi közgyűlés jegyzőkönyvét átlapozva kiderül, hogy akkor sem értettünk egyet, sőt a 10 százalékos javadalmazást 5 százalékra szorítottuk le.

Most abban bízva, hogy az MSZP akkori képviselői sem támogatták a bevezetést, mellénk állnak. Nem így történt. Amennyiben Kálmár úr is úgy gondolja, hogy a pol-

gármester és a jegyző ne részesüljön a pénzben, miért nem élt a lehetőséggel a közgyűlésben. Kóvári úr, a PSZE elnöke is konzultálhatott volna képviselőikkel a hatályon kívül helyezéséről. Nem tette. Mi csak üdvözlölni tudjuk a szocialisták azon véleményét, hogy amit lehet, azt nem biztos, hogy szabad is. Ugyanígy a felügyelő bizottsági helyek és tiszteletdíjak kérdésében mi magunk is indítványozzuk a felülvizsgálatot és a nyilvánosságra hozatalt. Azt már nem állítom, hogy a Csongrádi sugáru ABC dolgozói nagyon meg fognak lepődni. Csak bizakodni tudok, hogy a jövőben nem kell ilyen és hasonló határozat hatályon kívül helyezéséről előterjesztést készítenem és rendkívüli közgyűlés összehívását kezdeményeznünk.

Mészáros József
önkormányzati képviselő

Valóban sokan szólaltak meg adó- és illetékügyben. Minden közvetlenül és közvetve érintett fél. Ezért mindaddig, amíg az októberi közgyűlés nem tűzi napirendjére és nem tárgyalja a nagy port felvert témát, mi is levesszük a napirendről.